

Interview s Draganom Rebićem

Skroman i samozatajan, uvijek vedra i nasmijana lica, ovaj po mnogo čemu cijenjen i priznat sportaš i kolega geodet pristao je na interview za naš list. On je višestruki prvak svoje države i Europski prvak, vlasnik jednog rekorda kao i iznimno bogate i uspješne vaterpolske karijere. Sada se posvetio struci i svojoj drugoj karijeri, a 39 godina mu je tek...

Kada si se počeo baviti vaterpolom?

Brat mi je trenirao prije, ja sam počeo na početku fiksa. Inače, sportaši većinom prođu pionire, katede i juniore, a ja sam prvi dan treninga već bio star za juniore.

Koji je to bio klub?

POŠK, a tada je trebala veza da skočiš u bazen. I normalno, kako nisam mogao odmah plivati sa igračima – ajde u vratare. I onda je počela sezona, neki ozbiljniji trening i tek što sam počeo... ajde u vojsku na godinu dana.

A, nakon vojske?

Kad sam se vratio iz vojske, počeo sam opet malo trenirati s prvom momčadi s tim da nisam znao hoću li upisati građevinu, geodeziju ili strojarstvo jer sam ta tri prijemna položio.

Htio sam geodeziju, ali kako je gore, ipak sam upisao građevinu jer su me u klubu nagovarali da ostanem u Splitu. I onda su počeli propadati bazeni u Poljudu. Naime, geodetska mjerenja su pokazala (smijeh...) da su se počeli slijegati jer je bilo mekano tlo. I dvije godine se renoviraju bazeni, mi treniramo 6 dana van Splita (Hvar, Šibenik), samo smo nedjeljom doma. Subotom na utakmici, ja građevine nisam vidio ni čuo (smijeh...).

I onda se otvori mogućnost da se prebacim vanredno na geodeziju. I ja govorim ova građevina je ajme majko, ajmo ća na geodeziju, ipak sam tu srednju završio. Inače sam u srednjoj i osnovnoj bio ludilo đak, odlikaš – imao sam tjelesni 4 a sve ostalo 5 (smijeh...).

Kako si uopće upisao srednju geodetsku?

Ja nisam imao pojma što je to. Otac me je nagovorio da upišem srednju geodetsku. Kako on meni opisuje, krećeš se u prirodi, to ti je ludilo.

Kakav je tadašnji POŠK bio u odnosu na druge momčadi iz Europe?

To je bila vrhunaska momčad, možda jedna od najboljih na svijetu što je potekla iz Splita. Tu su bili Bebić, Lučić, Vranović, Olić, Bratić. To je bila najbolja momčad POŠK-a. Svi koji su igrali bili su iz Splita, nije nikoga bilo sa strane.

Klub je, po igračima, trebao svake godine biti prvak Europe. Ali, nešto nije štimalo, relacija trener – igrači. POŠK nikada nije bio prvak Juge, sad Hrvatske, a imao je momčad – ludilo.

I onda si upisao geodeziju vanredno u Zagrebu?

Jesam, s time da nije bilo predavanja, više je to bilo uči na putovanjima, iako je to još teže. Čak mi je odgovaralo da malo duže studiram, jer sam se počeo ozbiljno baviti sportom. Nisam htio diplomirati prerano, računavši da ću igrati do 27-28 godine.

To je bila viša?

Upisao sam višu, to se moglo. Što će biti dalje, ne znam. I onda gore - dole, uči. Tada sam spremao ispite da sam bio 100% siguran da ću proći. I tako po putovanjima, slobodno vrijeme, treninzi ujutro, nekada smo čak imali po tri treninga dnevno. Učio sam između treninga, znao bi se navečer nakon tri treninga baciti u kadu, u toplu vodu i tamo malo čitati i učiti (smijeh...).

Koje je to godine bilo?

Sezona 86.-87. Dvije ipo, tri godine treninga, prvi golman, ali već tada sam imao 24 godine. U Europi smo nešto počeli osvajati. I onda sam se posvetio tome totalno, dva treninga dnevno, svaki dan, neko vrijeme i tri treninga.

Kada si prešao u Mladost?

Diplomirao sam 1990. godine i prešao sam u Mladost.

Tada si upao u reprezentaciju?

To je bila 90./91. i u prvoj utakmici Hrvatske reprezentacije sam bio golman. Tada nismo mogli igrati službena natjecanja jer nismo bili priznati.

Što si osvojio s Mladosti?

S Mladosti sam bio prvak države i igrao sam u finalu Kupa prvaka protiv Jadrana. Izgubili smo u uzvratnoj utakmici u Splitu na produžetke. To je bilo prvi put u povijesti da finale Kupa prvaka igraju dva kluba iz iste države. Tada smo bili jaki u vaterpolu i šteta što

medalju.

Nakon što ti je istekao ugovor, vratio si se u Split?

I onda sam se vratio u POŠK u sezoni 94./95. Životarilo se, klub nije dobro stajao i u lipnju 96. godine Geodetski zavod dao je oglas u novine da traži geodete. Znao sam tamo neke ljude, otišao sam na razgovor i rekli su mi da mogu odmah sutra početi raditi.

Tada si prvi put radio u struci?

Rekao sam im da pričekaju dok završi sezona, a ja ću za to vrijeme proći tečaj kompjutera. Tražio sam da me ne šalju na teren tako da mogu trenirati. I prođu 3 – 4 mjeseca, ja malo po uredu, upoznavanje sa strukom. Taman kada je završila sezona, mislio sam se ostaviti vaterpola i posvetiti se Zavodu kada u POŠK uleti jaki sponzor – Slobodna Dalmacija. Dovedi su Šimenca, Boškovića, Baraća i još par igrača – to je bila ludilo momčad. Navalili su na mene da ostanem u klubu i ja kažem dobro, ali kako sam taman počeo raditi za Zavod poslao sam ih u firmu da popričaju sa šefovima da ne bi ispalo ovo – ono. I tako predsjednik kluba i predsjednik Slobodne Dalmacije ulete u firmu, a ovi – nema problema, samo da se vrati kasnije.

Do kada si branio za POŠK?

Do 36. godine, znači još 4 – 5 godina. Tek tada smo postizali prave uspjehe. Bili smo prvaci Hrvatske i tako prekinuli dominaciju Mladosti, bio je ludilo doček na rivi – nismo mogli izaći iz autobusa. Sljedeće godine je u klub kao sponzor ušla Splitska banka i postali smo prvaci Europe. Bio je to najveći uspjeh kluba.

Za geodete se zna da vole piti, a sportaši su poznati kao trezvenjaci. Ti si jedno i drugo?

Dosta sportaša koje ja znam puši cigarete, ali ja ne. Što se tiče alkohola, popijem piće tu i tamo. Naravno, znali smo proslaviti uspjehe kada bi nešto osvojili.

Kakve si imao planove nakon tako bogate karijere?

Nisam htio otvoriti kafić, to sam znao od prvog dana. Vidio sam neke sportaše kako to rade, meni se to nije svidilo. Jednostavno nisam htio ostajati budan do 3 – 4 ujutro radi zatvaranja. Bila je neka kombinacija – sportski dućan, ali ništa od toga. Nisam htio biti ni trener, nisam imao ambicija, a i htio sam malo izaći iz sporta s obzirom da sam se zasitio putovanjima i konstantnim presingom. Znao sam da neću sjesti u fotelju i što se kaže 24 sata se ne micati do kraja života. Mislio sam kako sam već upoznao neke ljude u geodeziji, studirao sam to i za ništa sam ako to ne budem radio. Odmorio sam se 2 – 3 mjeseca, pa su me počeli nagovarati da se vratim u Zavod. Vratio sam se 2001. godine.

Igraš li vaterpolo s ekipom preko ljeta na otocima?

Jednom smo nas 7 – 8, dok smo igrali prvu ligu, otišli na Brač na kupanje sa brodom. Bili su tamo na pripremama neki Nijemci, druga liga. Stavili oni štitnike za zube, kapice, treniraju i kada smo mi došli – ajmo igrati. Nisu znali za nas jer su igrali u Njemačkoj drugoj ligi pa ne prate toliko. I mi zaigramo, mislim da je bilo 21 – 0 za nas. Izlazimo iz bazena, ulazimo u brod i odlazimo a oni nas gledaju i govore ako nas dobivaju ovi sa plaže, kako ćemo mi igrati u Njemačkoj (smijeh...). Kakvi su tek oni pravi što treniraju, govore oni (smijeh...).

Ti si vlasnik jednog rekorda?

Postigao sam prvi gol sa gola na službenim natjecanjima. Prvo službeno natjecanje – Kup Mediterana u Izraelu, polufinale Etnikos – POŠK. Kod rezultata 2 – 2, vidio sam da je golman malo izašao i pogodim ga, a sutra u novinama na naslovnici: «Draganov eurogol!». Sljedeći dan smo pobijedili u finalu.

Kaže se da je uspjeh svakog sportaša 1% talenta i 99% rada?

Rad je bitan, ali bez talenta nema ništa.

